

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka XV.

Vydána dne 13. února 1920.

Obsah: (Čís. 70.—79.) 70. Zákon, jímž se pro Slovensko pozměňuje zákon ze dne 11. prosince 1919, č. 658 Sb. z. a n., o všeobecné dani z převodu statkův a z pracovních výkonův a dani přepychové. — 71. Zákon, jímž se zákon ze dne 10. prosince 1918, č. 65 Sb. z. a n., o ukládání všeobecné daně výdělkové pro období 1918/19, rozšiřuje na rok 1920. — 72. Zákon o osvobození daně z příjmu, zavedené zákonem ze dne 25. října 1896, č. 220 ř. z., ode všech přírážek a příspěvků pro samosprávné svazky. — 73. Zákon, jímž se vláda zmocňuje, aby převzala státní záruku a zápujku fondu všeobecné nemocnice v Praze u Zemské banky království Českého až do výše 3 a půl milionu Kč. — 74. Zákon, jímž se mění licenční poplatek z dovezeného tabáku a tabákových tovarů. — 75. Zákon, jímž se zatímne upravuje organizace hospodářských škol lidových. — 76. Zákon o inkorporaci kraje Hlučínského. — 77. Zákon o úpravě služebních požitků celních výběrčí. — 78. Zákon o doplnění sítě státních drah na Slovensku. — 79. Zákon, jímž se rozšiřuje válečná daň na vyšší zisky společností a vyšší příjmy jednotlivců z r. 1919, a mění se některá ustanovení zákona ze dne 16. února 1918, č. 66 ř. z., o dani válečné.

Čís. 70.

Zákon ze dne 29. ledna 1920,

jímž se pro Slovensko pozměňuje zákon ze dne 11. prosince 1919, č. 658 Sb. z. a n., o všeobecné dani z převodu statkův a z pracovních výkonův a dani přepychové.

Článek I.

Na Slovensku platí zákon ze dne 11. prosince 1919, č. 658 Sb. z. a n., o všeobecné dani z převodu statkův a z pracovních výkonův a dani přepychové, s těmito změnami:

K § 4, bod 9.

Odstavec tento bude zníti:

Výkony dopravní, podléhající dopravní dani ze zboží a osob podle zák. čl. XX. z roku 1875, XIV. z roku 1887, XXVI. z roku 1881 a VI. z roku 1917.

K § 4, bod 10.

Odstavec tento bude zníti:

Smlouvy pojišťovací, podrobené poplatku podle zák. čl. VIII. z roku 1883, sazební položky 89. Sbírký poplatkových zákonů, jakož i pojištění, od tohoto poplatku osvobozené.

K § 13.

Odstavec druhý bude zníti:

Listiny tyto podléhají 1% nímu poplatku podle § 55, odst. 4. zák. čl. XI. z roku 1918. Poplatek do 100 K platí se v kolcích, které se znehodnotí podle ustanovení poplatkových, vyšší poplatek

odvede se přímo u finančního úřadu (§ 94, odst. 3. zák. čl. XI. z roku 1918). Listinný poplatek platí za daň podle tohoto zákona.

K § 21.

Paragraf tento bude zníti:

Právo stížnosti. Nahražovací úroky.

Rozhodovati o otázce, zda se má daň platiti, a v jaké výši, jsou povolány toliko úřady finanční.

Rozklady, stížnosti a rekursy proti daňovému výměru a proti jiným nařízením a rozhodnutím, týkajícím se této daně, podati nutno do 30 dnů, a směřují-li proti pořádkové pokutě, do 8 dnů u toho úřadu, který vydal daňový výměr, nařízení nebo rozhodnutí. Pořad instanční končí v II. stolici, t. j. u generálního finančního ředitelství. Ve případech hodných zřetele, může býti lhůta k podání stížnosti prodloužena úřadem, u kterého má býti opravný prostředek podán.

Nepodá-li se opravný prostředek v ustanovené lhůtě, může to míti škodlivé následky pouze pro tu stranu, které byl výměr doručen, anebo pro její dědice.

Výměry, nařízení a rozhodnutí musí obsahovati udání úřadu, u kterého, a lhůtu, ve které má býti opravný prostředek podán, sice počne lhůta běžeti teprv ode dne doručení výměru, obsahujícího tato data.

Lhůta počíná běžeti dnem po doručení. Při počítání lhůty nečítají se dny poštovní dopravy v tom případě, byl-li dotčený spis podán poštovnímu úřadu na úřední potvrzení (podací list, re-

cepis atd.). Případně-li poslední den lhůty na neděli nebo všeobecný svátek, končí se lhůta teprve příštího všedního dne.

Zažádá-li strana u úřadu za prodloužení lhůty k uplatnění opravného prostředku, nebo požádá-li ve lhůtě, stanovené tímto paragrafem, za sdělení důvodů rozhodnutí, přeruší se lhůta až do dne doručení dotčeného vyřízení a počne běžeti znovu.

Míra úroků z prodlení, které jest platiti, když daň nebyla včas zapravena, ustanovuje se na pět ze sta. Vrátili-li se vybraná daň straně následkem stížnosti, nahrazeny jí buďtež ode dne zaplacení do dne, kdy byla o vrácení vyrozuměna, pětiprocentní úroky z vrácené částky.

K § 42 předposlední odstavec.

Odstavec ten bude pro Slovensko zníti takto: Nezaplátí-li se při dodávkách příležitostných poplatků, platí ustanovení § 103 Sbírký poplatkových zákonů. Opakuje-li se přestupek tento třikráte, sluší zavést trestní důchodkové řízení.

K § 45.

Paragraf tento bude zníti:

1. Právo státu, vyměřiti tuto daň, promlčuje se v 5 letech. Promlčení počíná se od uplynutí správního roku, ve kterém strana dostala své povinnosti podati příznání nebo dodati podklady k vyměření, nebo není-li straně taková povinnost uložena, od uplynutí správního roku, ve kterém dotčená daňová pohledávka povstala.

2. Nebyla-li následkem opomenutí strany vyměřena nebo zaplacená daň, která se má zaplatiti bez předchozího předpisu, počíná lhůta běžeti od uplynutí správního roku, ve kterém úřad nabyt možnosti daň vyměřiti. U listin, podrobených kolkovému poplatku, které nebyly kolkovány podle pravidla, počíná lhůta běžeti od uplynutí správního roku, ve kterém nabyt finanční úřad vědomosti o listině, nebo ve kterém bylo listiny úředně upotřebeno. Uplynulo-li však dříve, než úřad nabude možnosti daň předepsati, 30 let od uplynutí správního roku, ve kterém povstala dotčená daňová pohledávka, nelze vyměřovací právo vykonati, leč by se spisu, podrobeného kolkovému poplatku, užilo úředně, ve kterémž případě vyměří se ten poplatek, který se měl zaplatiti v době vyhotovení listiny.

3. Právo vyměřiti částky, o něž bylo následkem nesprávného vyměření daně méně předepsáno, promlčí se ve třech letech od uplynutí správního roku, ve kterém se daň původně vyměřená stala splatnou.

4. Promlčení přeruší se v případech 1. až 3. úředními výkony, předsevzatými k vyměření daně, o nichž byla strana zapravena.

Od uplynutí správního roku, ve kterém byl předsevzat poslední výkon úřední tohoto druhu, počíná běžeti nová lhůta promlčecí.

5. Právo státu, požadovati splatnou daň, promlčuje se v šesti letech od uplynutí správního roku, ve kterém se stala daň splatnou.

6. Promlčení splatné daně přeruší se doručením upomínky poplatníkovi, zavedením exekuce, nebo povolením platební lhůty.

Po uplynutí správního roku, ve kterém byla doručena poslední upomínka, učiněn poslední krok exekuční, neb uplynula poslední lhůta, počíná běžeti nová promlčující lhůta.

7. Je-li daň pojištěna ruční zástavou, nemůže býti státu, pokud má zástavu v rukou, namítáno, že opomenul vykonati právo zástavní a nemůže se právo zástavní promlčeti. Také právo dlužníkovu, zástavu vykoupiti, se nepromlčuje. Pokud však pohledávka přesahuje cenu zástavy, může mezitím zaniknouti promlčením.

Je-li splatná daň zajištěna vkladem do pozemkové knihy, nebo záznamem v úředních depozitech, nelze do 30 let po vkladu, nebo záznamu, proti uplatňování práva tím nabytého namítati promlčení nastalé od té doby.

8. Tresty, uvedené v § 42, promlčí se v pěti letech ode dne, kdy přestupek byl spáchán, při přestupcích, spočívajících v bezprávném stavu, ode dne, kdy bezprávný stav přestává.

K § 47.

Poslední odstavec tohoto paragrafu bude zníti:

Vyhotoví-li se o platu, podrobeném dani, listina právní, podléhá samostatně poplatku bez ohledu na daň, zaplacenou podle tohoto zákona, předpokládajíc, že listina tato nepoživá osvobození podle saz. pol. 59., odst. 4. Sbírký poplatkových zákonů, nebo ustanovení jiných. Ustanovení toto netýká se listin vydaných podle §§ 13 a 31 tohoto zákona.

Článek II.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1920.

Článek III.

Provedením jeho pověřuje se ministr financí.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Sonntág v. r.